Illut, tillut, tiine halli,
Meie õues mitu tilli,
Mitu halli, mitu talli,
Igas tallis seitse halli.
Need kõik tahtwad tasumisi,
Hõbeharjul harimisi,
Kulda-kammil kasimisi,
Õrnemaida ellitusi.
Ei ma suutnud neid sugeda,
Hõbe harjul neid harida
Kulda kammil neid kasida
Õrnemalt neid ellitada.
Pidi aga piitsul pekstama,
Tõrwa nööril tõmmatama,
Poju weadil weanatama,
Kahel käel kolgitama.
Sain aga waene mees minema,
Orawas sain hüppamaie,
Pikki põlda põikamaie,
Mööda metsi marssimaie.
Küll mind püüti püüetega,
Aeti taga hangudega!
Tühat küünart kõis oli pikka,
Sada ja sõlme kõiel sees.
Mina aga lind jäin leppikusse,
Kadusin ma kaasikusse.

Külapoiss mu wennikene,
Teo küll poiss mu teine wenda
Tegi mull' kullast kurika,
Hõbedast tegi lõksu-laua.
Süs läksin pesu pesema.
Wee küll ääre wirutama,
Läksin jõelta järwe ääre,
Järwe ääre loputama.
Seal tuli wastu siidi-saksa,
Siidi-saksa, sammeti-kuube,
Pani mind peada otsimaie.
Kukkus mul sõrmus sõrmesta,
Teine sõrmus teisest sõrmest,
Kolmas kulda põidelasta.
Mina aga nuttees koduje.
Eit tuleb wastu wärawassa,
Taati wastu tänawassa:
„Missa nutad, tütrekene?"
„Läksin ma pesu pesema,
Läksin weele wirutama,
Järwe ääre loputama.
Tuli mulle wastu siidi-saksa,
Siidi-saksa, sammeti-kuube,
Pani mind peada otsimaie.
Kukkus mul sõrmus sõrmesta,